

Tað var sum dagur og nátt

Árstalsfelögini áttu fullkomuliga hvør sín hálvleik í málleysa dystinum á Toftum

1. deild, menn:
B68-B71 0-0

Um toftamenn tá ið 1. hálvleikur var liðugur á Svanga-skarði frá sandoyingum høvdu fingið bjóðað remis, sum telvararnir plaga at rópa seg uppá, so er einki at

ivast í, at B68 hevði tikið av.

Tí B71 hevði havt fullkomuliga yvirvág fyrra umfarið. Spælið var einki at rópa hurra fyri – tað var órudduligt og tætt alla tíðina – men teir gulu og bláu trýstu og trýstu undan vind-

inum, og møguleikarnir vóru bæði fleiri og gyltir, men teir fingi einki mál.

Tað vóru tað trýggjar orsøkir fyri tí. Hin fyrsta at verjan hjá toftamonnum og serliga miðverjan ofbrai seg í stóran stíl. Ingemar Højgaard hevur ikki verið við í ár, men hann var frálíkur, stríðsandin hjá Edmundi Jacobsen hevur ongantíð bilað nakað, og Jóhannes Danielsen stóð seg væl, eftir at hann í 25. minutt kom inn fyri Ingolf Petersen, sum aftur hesa ferð noyddist út við skaða.

Næsta orsøkin var, at Egin Høgnesen aftur hesa ferð prógvaði, at tað er álít í honum. Hann var tryggur í luftini, og tá Páll á Reynatúgvu gjørdist púra leysur eftir frálíka frispæling frá Pjotr, leyp Egin út og vardi.

Triðju orsøkina fyri at B71 ikki kom á odda mugu teir finna hjá sær sjálvum. Fyrst Eli, sum tvær ferðir var so leysur, at hann átti at havt skorað. Serliga tá hann lyftu upp um málverjan, sum var lopin út, og niður á tvørtreðið.

Páll Didriksen, B68 og Jógvan Jón Petersen, B71

Myndir: Absalon Hansen

HB gjørdi ordans hál í Gundadali

2. deild, menn:
HB-B68 5-1 (2-1)

Fyrst vann HB í Sumba á sumbingum. Síðani varð liðið smurt av í Vági. Og leygardagin ruddaði HB máltalvuna í Gundadali við stórsigri á B68.

Nei, ikki er lætt at fáa skil á HB-liðið...

Men meðan sigurin í Sumba kanska eins nógv var heppin, og hann var góður, var sigurin hesaferð sannførandi.

Toftamenn, ið annars verða hildnir at hava eitt rimiliga sterkt 2. deildarlið, megnaðu als ikki at forða HB hendan dagin.

B68 fylgdi væl við í fyrria hálvleiki og nakað út í seinna hálvleik, men kortini uttan at gera tær stóru skreytirnar. Tá HB var komið á odda 2-0 og við triðja málinum kundi havt bast toftamonnum, javnaðu gestirnir, so í staðin mátti farast langt út í seinna hálvleik, áðrenn HB fekk gjørt enda á B68.

Men tá varð tað eisini gjørt ordiliga!

Í fyrria hálvleiki legði HB seg á odda við einum máli hjá Jan Olesen, ið B68-málverjin má taka á sín rygg. Jan skjeyt eitt høgt skot, ið tóktist vera vanndaleyst, men Eyðun Petersen í B68-málinum endaði saman við bóltinum í málinum.

Síðani royndi Heðin Lamhauge seg við skoti,

ið endaði í B68-verjuni, men har var Eyðun Jensen á blettinum, og millum »vinir og figgindar« fann bólturin kós móti B68-meskunum.

Tá B68 so minkaði um munin, var tað hinvegin við eini perlu. Jógvan Petersen tamdi ein bólt við bringuni og smekkaði so til so dyggiliga, at tað hesaferð vóru HB-meskarnir, ið sluppu at royna seg.

Eitt lítið korter fyri tók Eyðun Samuelson sakina í egnar hendur – ella fótur – og driblaði seg ígjøgnum, fyri síðani kalt at senda í netið, og tíggu minuttir seinni var hann aftur upp á spæl á nakað sama hátt, og so var »ballið buðið« hjá toftamonnum.

Tað gjørdi heldurongan bilnsan, at beigin Allan Samuelson í næstsíðsta minutt undirstrikaði sigurin við einum 25 metra langskoti, ið málverjin hjá B68 helst ikki sá, fyrr enn bólturin lá í málinum.

Ein fult uppiborin HB-sigur, ið staðfesti, at ein als ikki má avskriva uppflytararnar, sjálvst teir einaferð í kappingini eru smurdir av. Hinvegin eigur dysturin at læra toftamenninar, at tað neyvast hevði verið stórt verri, um teir eisini onkuntíð vandu eitt sindur...

(bj.)

og so Torbjørn Jensen og teir á miðvøllinum. Teir høvdu tamarhald á bóltinum nógv av 1. hálvleiki, men teir megnaðu ikki at skipa leikin.

Pjotr Krakowski og Páll á Reynatúgvu vóru lítið myndandi (hevði kanska verið betur, um teir býttu pláss), bóltarnir í síðurnar

til Rúna í Soylu í høguru og Jóan Petur Clementsen og Jógvan Jón Petersen í vinstru vóru ov óneyvur, og Torbjørn var blindur ferðamaður, sum ongantíð staðfesti málteivið, og at hann er tann tekniski snillingurin, sum TB dysturin boðaði frá.

Helmalíðið alt trýstið

Eftir hvíldina var púra vent við í holuni. Kavaælingurin tóktist ikki darva heimaliðið, sum fullkomuliga yvirtók. Nú vóru tað teir, sum vunnu nærdystirnar á miðvøllinum, og langskotini frá Øssuri Hansen og Súna Friða Johannesen vóru vandamikil.

Tað var ikki fyrr enn móti dystarenda, tá sandoyingarnir tóktust vera meiri troyttir og eftiransingarnar á miðvøllinum og í síðunum dragnaðu, at tað eydnaðist at spæla aftur um krústerku miðverjuna. Tá komu Páll Didriksen og Jákup Djurhuus nakrar ferðir til baklinjuna og lögdu inn fyri. Onkuntíð vóru innleggini skrátt aftur eftir og skotini vandamikil, men Valdemar í málinum vardi væl, ella vóru royndirnar óneyvar.

B68 vildi hava brots-spark, tá Súni Friði Johannesen í tættari draging datt í brotssteiginum, men Nemus N. Djurhuus, sum stóð tætt hjá, tagdi, og so var liðugt. Men tá mundu toftamenn neyvast vera nøgdur við remis. Soleiðis sum 2. hálvleikur leið hevði tað ikki verið av leið, at teir fingi eitt mál, men tað hevði tað heldur ikki verið, um B71 fekk eitt fyrra umfarið.

-nn-

